

kontakt eller via forurenede fødevarer. Der findes sunde smittebærere. Dødeligheden er ubehandlet ca. 10%, men reduceres til 1-2% ved rettidig behandling. Vaccination afsvækker sygdommens intensitet.

c. *Paratyfus* (febris paratyphoidea) skyldes ligeledes en bakterie af salmonella-slægten. Sygdommen viser sig som diarré og feber. De epidemiologiske forhold er som for tyfus, dog giver vaccination næppe nogen beskyttelse. Dødeligheden er sædvanligvis lav.

d. *Andre salmonella-infektioner* (udover tyfus og paratyfus) er ligeledes bakterielle tarminfektioner, der hovedsagelig viser sig som akutte diarré-sygdomme. Smittekilden er sædvanligvis husdyr (specielt fjerkræ), patienter eller sunde smittebærere. Smitten spredes gennem fødevarer, der enten er primært inficerede (f.eks. æg) eller forurenede af en patient eller smittebærer. Sygdommen er sædvanligvis ikke dødelig.

e. *Bacillær dysenteri* (blodgang, shigellose) er en akut tarminfektion forårsaget af medlemmer af shigella-bakterier, hvoraf nogle medfører en dødelighed på op til 20%. Sygdommen smitter via afføring, enten ved direkte kontakt eller inddirekte via forurenede fødevarer. Behandlingen nedsætter dødeligheden til 1-2%.

For de under a.-e. nævnte sygdomme gælder, at patienter i kortere eller længere tid efter sygdommen kan være sunde smittebærere, og at de i denne periode – noget afhængig af infektionens art – bør kontrolleres bakteriologisk, ligesom de bør overholde streng personlig hygiejne for at undgå smittespredning. Disse krav vil i nogle tilfælde kun kunne opfyldes under hospitalsindlæggelse. Smittebærere med de nævnte sygdomme må ikke i deres arbejde (f.eks. i levnedsmiddelbranchen) eller skoler, institutioner etc. kunne frembyde smitterisiko, hvorfor arbejdsforbud og forbud mod at frekventere børneinstitutioner, plejehjem etc. må kunne nedlægges. Også andre foranstaltninger, som f.eks. desinfektion, kan komme på tale.

f. *Børnelammelse* (polio, poliomyelitis) er en akut virusinfektion. Symptomerne er sædvanligvis feber, hovedpine, nakkestivhed, symptomer fra mave-tarmkanalen, eventuelt ledsaget af lammelser ofte af blivende karakter. Infektion med poliovirus forekommer dog hyppigt uden særlige symptomer. Smitstoffet findes i svælgsekret og afføring og

efter overstået sygdom eller subklinisk infektion udskilles i en periode poliovirus i afføringen eller fra svælg. Over for personer, der udskiller poliovirus, bør der kunne nedlægges arbejdsforbud. Vaccination giver god beskyttelse.

g. *Epidemisk hjernehindebetændelse* (meningokok-meningitis, meningokok-sepsis) er en akut bakteriel infektionssygdom forårsaget af neisseria meningitidis. Symptomerne er feber, hovedpine, opkastninger, nakkestivhed, evt. blødninger og chock. Dødeligheden er ubehandlet ca. 80%, ved behandling ca. 10%. Sygdommen smitter ved dråbeinfektion, sædvanligvis fra raske smittebærere. Antallet af raske smittebærere kan i epidemitider omfatte ca. 20% af befolkningen. Selvom der sædvanligvis ikke konstateres egentlige smittekæder, vil det være hensigtsmæssigt at have restriktioner ved denne sygdom, f. eks. ved ophobede tilfælde. Da sygdommen hyppigst angriber børn og unge, bør der være mulighed for at lukke f.eks. skoler og andre institutioner.

h. *Epidemisk gulsot* (hepatitis A) er en virusfremkaldt leverbetændelse, der sjældent giver anledning til kronisk leversygdom. Symptomerne er træthed, kvalme og gulsot. Subkliniske infektioner forekommer, hyppigst hos børn. Virus udskilles hovedsageligt gennem afføring, men overførsel er mulig fra slimhinder. Smittespredning sker almindeligvis ved tæt kontakt, specielt når personer lever sammen under dårlige hygiejniske forhold. Hepatitismitte kan også overføres gennem vand og fødemidler. Epidemiologiske forholdsregler er god personlig hygiejne, desinfektion samt etablering af forsvarlige hygiejniske sanitære foranstaltninger. Gammaglobulin kan anvendes profylaktisk.

i. *Andre smitsomme sygdomme*: Over for personer i specielle erhverv, der lider af en smitsom sygdom eller er raske smittebærere, bør der være adgang til at nedlægge arbejdsforbud, som eksempel kan nævnes personer, ansat i levnedsmiddelindustrien, der har bylder eller sår forårsaget af f.eks. stafylokok- eller streptokok-infektioner.

3. Tuberkulose.

Lov nr. 145 af 12. marts 1918 om foranstaltninger til tuberkulosens bekæmpelse forudsattes ophævet. Bekæmpelsen af denne